

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010536
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5917010536.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika prejednal sťažnosť odsúdeného B. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. OT/46/2017 zo 6.5.2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. OT/46/2017 zo 6.5.2020.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok podľa § 420, § 419 ods. 1 Tr. por., z dôvodu uvedeného v § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený B. Y. sa v skúšobnej jednoročnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom, sp. zn. OT/46/2017 z 11.12.2017.

Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, a to ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je dôvodná.

V súvislosti s procesným postupom okresného súdu nadriadený súd konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Dokazovaním, ktoré súd na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, pričom konal v intenciách predchádzajúce zrušujúceho uznesenia nadriadeného súdu.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd nestotožnil s výrokmi napadnutého uznesenia, ktoré nezodpovedajú stavu veci a zákonu.

Z preskúmaného spisu vyplýva, že odsúdený B. Y. bol trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. OT/46/2017 z 11.12.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Za tento trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 (dva) roky. Skúšobná doba plynula od 12.12.2017 do 12.12.2018. Zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel odsúdený vykonal od 10.12.2017 do 10.12.2019.

Z pripojeného spisu vyplývalo, že odsúdený B. Y. sa v priebehu skúšobnej doby 25.3.2018 sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý mu bol trestným rozkazom, sp. zn. 4T/16/2018 z 23.8.2018, právoplatným 19.9.2018, uložený peňažný trest 1.000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 40 dní a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel 30 (tridsať) mesiacov. Odsúdenie teda nadobudlo právoplatnosť ešte v priebehu plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, ktorá skončila 12.12.2018. Odsúdený peňažný trest uhradil 28.1.2019.

Podľa lekárskej správy všeobecného lekára MUDr. Q. M. z 27.1.2020 je odsúdený od roku 2007 imobilný na vozíku, trpí ťažkým stupňom depresie s poruchou spánku a správania a tretím stupňom inkontinencie moču i stolice.

Podľa lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 30.6.2020 odsúdený nebol a v súčasnosti ani nie je stíhaný pre inú trestnú činnosť.

V posudzovanej veci okresný súd už raz rozhodol, a to uznesením, sp. zn. OT/46/2017 z 5.6.2019, ktorým podľa § 420, § 419 ods. 1 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 50 ods. 4 Tr. zák. ponechal podmienčné odsúdenie B. Y. v platnosti. Krajský súd uznesením sp. zn. 3Tos/88/2019 z 12.9.2019 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie prvostupňového súdu zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Spisový materiál bol okresnému súdu vrátený 8.10.2019. Súd prvého stupňa mal teda v konaní viac ako 2 (dva) mesiace na to, aby vo veci odsúdeného B. Y. znovu rozhodol. Jednoročná lehota od uplynutia skúšobnej doby totiž uplynula až 12.12.2019. Okresný súd však napadnutým uznesením rozhodol až po uplynutí tejto jednoročnej lehoty, a to dňa 6.5.2020.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho (poznámka: o osvedčení, nariadení výkonu trestu alebo ponechaní podmienčného odsúdenia v platnosti), že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do 2 (dvoch) rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Ustanovenie ods. 5 § 50 Tr. zák. upravuje vznik zákonnej fikcie, že sa podmienčne odsúdený osvedčil v prípade, ak súd v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 § 50 Tr. zák. bez toho, aby mal na tom odsúdený vinnu. Pre vznik tejto fikcie nezáleží na tom, aký spôsob života odsúdený viedol v skúšobnej dobe a v priebehu jedného roka po uplynutí skúšobnej doby. V ustanovení ods. 6 § 50 Tr. zák. je upravený vznik zákonnej fikcie, pričom z tohto ustanovenia vyplýva, že ustanovenie ods. 5 § 50 Tr. zák. ustanovujúceho jednoročnú lehotu sa nepoužije, ak podmienčne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe trestný čin. Dôležité je však, aby sa v dvojročnej lehote od uplynutia skúšobnej doby proti odsúdenému viedlo trestné stíhanie pre iný jeho trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe, t.j. ak odsúdený spáchal trestný čin síce v skúšobnej dobe, ale trestné stíhanie pre tento iný trestný čin sa právoplatne skončilo ešte v skúšobnej dobe, potom na vznik zákonnej fikcie osvedčenia sa uplatní lehota jedného roka podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. a nie lehota dvoch rokov podľa ust. § 50 ods. 6 Tr. zák. Pre predĺženie lehoty z jedného roka na dva roky totiž nie je v takomto prípade splnená podmienka vedenia trestného stíhania v lehote po skončení skúšobnej doby. V týchto súvislostiach je potrebné podotknúť, že ust. § 50 ods. 5 a ods. 6 Tr. zák. účinné od 1.1.2019 sú pre odsúdeného v posudzovanej veci priaznivejšie ako totožné ustanovenia účinné do 31.12.2018 (prechodné ustanovenia k zmene tejto právnej úpravy od 1.1.2019 neexistujú). Konanie o osvedčení, či neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe navyše začalo až 10.1.2019.

Vychádzajúc z týchto citovaných zákonných ustanovení a obsahu spisového materiálu mal nadriadený súd za to, že okresný súd bol povinný rozhodnúť o osvedčení, či neosvedčení sa odsúdeného v lehote do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, teda do 12.12.2019. V týchto súvislostiach je potrebné pripomenúť, že fikcia, že sa podmienčne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil nastane aj vtedy, ak v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby okresný súd síce rozhodol o tom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil alebo neosvedčil, alebo ponechal podmienčné odsúdenie v platnosti, avšak toto rozhodnutie bolo v konaní o opravnom prostriedku zrušené a súd prvého stupňa nepokračuje v konaní a nerozhodne bez zavinenia podmienčne odsúdeného do jedného roka od uplynutia skúšobnej

doby aj napriek tomu, že súd druhého stupňa po zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa tomuto súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol (R 6/1978). Uvedené vyplýva z ústavnej zásady prezumpcie neviny vyjadrenej v ust. § 2 ods. 4 Tr. por. ktorá vyžaduje, aby súdy v ustanovených zákonných lehotách vytvárali objektívnu situáciu právnej istoty.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu nadriadený súd zároveň konštatuje, že súd neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. v lehote jedného roka od skončenia skúšobnej doby bez toho, aby mal odsúdený na tom vinnu.

Jednoročná lehota od skončenia skúšobnej doby uplynula 12.12.2019. Spisový materiál bol nadriadeným súdom po zrušení predchádzajúceho uznesenia okresného súdu tomuto vrátený 8.10.2019. Odsúdený na výzvu súdu z 10.10.2019 predložil lekársku správu o svojom zdravotnom stave už 25.10.2019. Okresnému súdu teda nič nebránilo v tom, aby do 12.12.2019 rozhodol. Samosudca však nariadil verejné zasadnutie až 6.12.2019 na 13.1.2020, teda na čas po uplynutí jednoročnej lehoty od skončenia skúšobnej doby. Z tohto dôvodu dňom 12.12.2019 nastala u odsúdeného v zmysle ust. § 50 ods. 5 Tr. zák. fikcia, že sa v skúšobnej dobe osvedčil. Nad rámec posudzovanej veci nadriadený súd uvádza, že okresný súd na verejnom zasadnutí 13.1.2020 sa opätovne rozhodol žiadať lekársku správu o zdravotnom stave odsúdeného a verejné zasadnutie odročil na neurčito. Ošetrojúci lekár dňa 15.1.2020 konajúcemu súdu dokonca oznámil, že už lekársku správu vystavil. Okresný súd svoju požiadavku potom písomne upresnil. Ďalšie verejné zasadnutie sa konalo 19.2.2020, ktoré bolo zase odročené za účelom doplnenia odpisov z registra trestov, registra priestupkov a evidenčnej karty vodiča a až na verejnom zasadnutí 6.5.2020 bolo vyhlásené napadnuté uznesenie.

Na podklade týchto skutočností a úvah, potom krajský súd nemohol rozhodnúť inak, ako napadnuté uznesenie na podklade podanej sťažnosti odsúdeného podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože uplynutím jednoročnej lehoty od uplynutia skúšobnej doby podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. nastúpila zákonná fikcia o osvedčení sa odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.